

Brak tłumaczenia artykułu

Бог призовава тебе

Можем ли да предположим, ако днес Исус изпрати своите ученици в онзи начален етап, когато ги избра, за професионално и психологическо оценяване, какъв ще е отговорът, който би получил?

Например: Благодарим ви, че изпратихте дванайсетте кандидатури, на които сте се спрели за ръководните позиции в новосъздадената от вас организация. След като нашият екип от психолози и консултанти проведе интервюта с всеки един от тях поотделно, за да се запознаем по възможно най-добрия начин с личностната им характеристика и професионална квалификация, достигнахме до заключението, че повечето от кандидатите ви нямат нужния опит, образование, социални и професионални умения за проекта и дейността, които възнамерявате да развивате. Като цяло никой от тях не е подготвен за екипна работа, което няма да се отрази положително на ефективността ви.

Симон Петър е нестабилен и темпераментен и лесно се поддава на емоции. Андрей няма качества за лидерство. Дватамата братя Яков Зеведеев и Йоан поставят личните си интереси над лоялността към компанията. Тома показва скептично отношение, което може да подкопае авторитета ви. Матей е включен в черния списък на работодателите в Йерусалим. Яков Алфеев и Юда Тадей определено имат радикални нагласи.

Един от кандидатите обаче показва реален потенциал. Той е човек с голям капацитет, отличава се с находчивост, отлично общува с хората и има добри контакти. Освен това е силно мотивиран, амбициозен и отговорен. Препоръчваме Юда Искаротски за ваш доверен човек, когото да назначите на най-високия пост.

Тази оценка на апостолите сигурно променя гримасата на лицето ни, предизвиквайки лека усмивка у нас, но много повече въздейства върху сърцата ни, изпълвайки ни с надежда, че ако Христовите апостоли успяха да извършат велики дела за Господа, тогава можем и ние, защото всеки от нас е призван да бъде Негов свидетел.

Познавайки учениците на Исус в ретроспекция и промяната, която настъпи у тях, днес никой не може да каже, че те не са били подходящи за мисията, която Бог им възложи, но още по-важно е това, че ако Исус можеше да използва тях с очевидните слабости, то Той може да използва и нас, за „да развие“ своето царство.

Ние също сме част от Божия план за спасението на света и Бог призовава всеки един от присъстващите в този храм да променя света, а думите на апостол Павел от Второто четиво са силно насърчение за нас. Той, който беше жесток гонител на християните, сега казва: „Аз съм най-малкият от апостолите и не съм достоен да се нарека апостол, понеже гоних Църквата Божия, но с благодатта на Бога съм това, което съм...“

А ние как виждаме своята мисия в света? Позволяваме ли на Бога да ни използва в плана си за спасението на човечеството? Променяме ли се? Носим ли благата вест в сърцата си и изповядваме ли я с устните си?

Исус повика апостолите, когато те не бяха тези, които бихме могли да считаме за вероятни и „добри“ кандидати. Техните слабости бяха очевидни, но Исус познаваше и сърцата им, и техния потенциал, но също знаеше и как те ще се променят, и какви жертви и дела ще извършат за прослава на Неговото Име и царство.

Така както в миналото Христос призова своите ученици, сега призовава и нас, познавайки и слабите, и силните ни черти, като ни оставя свободния избор да решим,

как да отговорим на този призив.

Исус избра Петър, който имаше буен нрав и често действаше, без да мисли, а по-късно се отрече от Него в двора на първосвещеника. Той не беше верен и му липсваше смелост да говори публично.

Исус избра Андрей, брата на Петър, който преди умножаването на хляба и рибата не вярваше, че може да се случи чудо и попита: „Какво са пет ечемични хляба и две риби за толкова много хора?“ Андрей все още имаше много да учи.

Исус повика Яков и Йоан, когато подготвяха мрежите си в лодката заедно с баща си Зеведей. Те веднага се отказаха от досегашния си живот и Го последваха, но по-късно разбираме, че са тръгнали след Него в търсене на собствената си слава, когато отправиха молбата си: „Учителю, дай ни да седнем при Тебе, един отдясно, а друг отляво в славата Ти“. В друга ситуация, когато самаряните не посрещнаха посетителите, които Исус изпрати, Яков и Йоан казаха: „Господи, искаш ли да извикаме огън от небето, за да ги изтребим?“ Не е чудно, че в Евангелието на Марк получават прякора „синове на гръмотевиците“.

Исус повика Вартоломей, за когото не знаем много. Той е споменат като един от дванадесетте, но не разполагаме с разкази за това, което е казал или е направил, може би защото е бил плах човек, борещ се да преодолее срамежливостта си.

Исус избра Матей, който беше митар, „сътрудник на Държавна сигурност“, на окупаторите, и имаше много врагове.

Исус призова Тома, който щеше да повярва във Възкресението Му, едва когато сложи пръстите си в раните Му, защото нямаше вяра.

Исус повика със себе си Симон Зилот. Зилотите искаха да постигнат палестинска независимост от римската окупация, използвайки военни средства и той не знаеше, че с насилие не се постига нищо, а само се насърчава повече насилие. И той трябваше да учи

МНОГО.

Исус призова и Юда Искариотски, който по-късно извърши зад гърба Му най-голямото предателство, защото искаше царство под неговите условия.

Днес Исус призовава теб и мен, които като Петър често падаме поради липса на вяра, като Андрей имаме какво да научим, като Яков и Йоан сме егоцентрични и егоистични, като Матей имаме минало, с което не се гордеем и като Тома понякога се съмняваме. Само че за радост, същите тези апостоли с „ограничена компетентност“ впоследствие се преобразиха и направиха толкова много за Църквата и това трябва да ни дава увереност. Ако Исус можеше да използва тях, Той със сигурност може да използва и нас.

Да погледнем внимателно разказа от днешното Евангелие.

Нищо. Това е, което Петър и другите са хванали след риболов през цялата нощ. Петър е уморен и разочарован след безплодната работа, а Исус му казва: Отплувай към дълбокото и хвърлете мрежите си за ловитба! Симон Му отговори и рече: Наставниче, цяла нощ се мъчихме и нищо не уловихме, но на Твоята дума ще хвърля мрежата.“

Заповедта на Исус изглежда сякаш няма смисъл, но Петър се довери на това, което Исус поиска. И каква награда получи? Не само една лодка, пълна с риба, а две лодки, толкова много риба, че мрежите започнаха да се късат, а лодките щяха да потънат.

Ако Петър имаше успешен нощен риболов, нямаше да иска отново да лови риба и нямаше да послуша Исус.

Така е и с нас. Когато нямаме нищо, се надяваме най-силно и имаме най-много място в сърцата си за Исус. И тогава сме готови да Му се доверим и да направим, каквото ни каже, но Бог винаги ни говори – и в добри и в трудни моменти, при това на собствения ни език и по милион начини – като започнем от евангелския разказ за чудотворния улов на риба, проповедта на свещеника днес и стигнем до думите, които ни казва малкото ни

дете.

Чуваме ли гласа на Бога? Можем ли да Му се доверим? Готови ли сме за служение и за големия улов? Нека хвърлим мрежите в морето и да не се плашим, ако уловът е слаб или дори никакъв, защото е сигурно, че Бог може да направи пътища там, където няма даже пътека!